

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/794/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

221/2012. (VI. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. december 22-én előterjesztett **panaszát** a 2012. június 19-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az M. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos panaszbeadványát 2011. december 22-én terjesztette elő a Testületnél, és abban a következőkről számol be.

2011. december 15-én, csütörtökön testületi ülést tartottak az m.-i városházán, amelyen a panaszos is részt kívánt venni, mint a város polgára és mint a [...] internetes újság szerkesztője. Ebben a szándékában azonban a helyszínen megakadályozták. A panaszos az épületbe videokamerával és egy ahhoz tartozó kameraállvánnyal érkezett meg, amiből világosan látható volt, hogy a testületi ülésről kíván videofelvételt készíteni. Ezen a ponton a panaszos utal az adatvédelmi biztos megállapítására, amely szerint „nyilvános képviselő-testületi üléseken kép- és hangfelvétel készítésére irányuló kérelem közérdekű adat megismerése iránti kérelemnek minősül, melynek az önkormányzat köteles eleget tenni. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

felvét elkészítés korlátozása, feltételhez kötése vagy teljes tiltása alkotmányos alapjogot sért.”
(284/A/1997, 759/H/1997)

Amikor a panaszos belépett a városházára, négyen állták útját, és közölték vele, hogy testületi ülés van, ezért beljebb nem engedik. A négy személy közül kettő közterület-felügyelő volt, kettő pedig biztonsági őr. A panaszos felhívta a biztonsági őrök figyelmét, hogy nincs joguk polgárokat az önkormányzati épületben szabad mozgásukban korlátozni, a közterület-felügyelőket pedig arra figyelmeztette, hogy a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Ktf. tv.) szerint önkormányzat tulajdonában lévő épületben csak akkor tartóztathatnak fel polgárokat, ha arról a képviselő-testület rendelkezett. A panaszos beadványában idézi is a hivatkozott jogszabály 22. §-ának rendelkezéseit: „(1) A felügyelő a vagyoni védelmi feladatainak ellátása során – a képviselő-testület rendelkezésére – az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő vagyont (épületet, építményt, tömegközlekedési eszközt, járművet vagy más dolgot) véd, őriz, illetve közbiztonsági szempontból ellenőriz. (2) A felügyelő az (1) bekezdésben meghatározott feladatainak ellátása során az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő területet, épületet vagy építményt lezárhatja, az oda illetéktelenül belépni kívánó személyt igazoltathatja, belépését megakadályozhatja, valamint az illetéktelenül ott tartózkodókat igazoltathatja és eltávolíthatja.”

A panaszos tájékoztatta az öt feltartóztató személyeket arról is, hogy tudomása szerint nincs olyan képviselő-testületi rendelkezés, amely felhatalmazta volna az érintetteket arra, hogy az épületben a szabad mozgást, továbbá a testületi ülések alkalmával az ülésre való bejutást megakadályozzák. A közterület-felügyelők a panaszos figyelmeztetését figyelmen kívül hagyták, és egyikük azt válaszolta, hogy a jegyzőnek vannak alárendelve, tőle kapták azt az utasítást, hogy ne engedjenek be senkit a testületi ülésre és fel az emeletre, kivéve a meghívottakat és azon sajtósokat, akik akkreditálták magukat. A panaszos beadványában közli a közterület-felügyelők nevét és azonosító számát is.

A panaszos a történetek miatt 8 óra 30 perc körüli időben telefonált az M. Rendőrkapitányságra, és rendőri intézkedést kért; elmondta, hogy a városházán útját állták, és jogszerű felhatalmazás nélkül akadályozzák a testületi ülésre való bejutásban és azzal szabad mozgásában. Közölte, hogy véleménye szerint a történetek felvetik a hivatali visszaélés bűncselekményének gyanúját is. Kéri a panaszos, hogy a telefonbeszélgetés hanganyagát a Testület szerezzze be.

A panaszos ezek után felhívta a négy útjában álló személy figyelmét, hogy közérdekű adatok hozzáféréseben korlátozzák azzal, hogy nem engedik fel a testületi ülésre. Ehhez hozzátette, hogy a videokamera is azért van nála, hogy a testületi ülést rögzítse, arra azonban azt a választ kapta, hogy az épületben tilos a videokamerázás. Később egy biztonsági őr azt is közölte vele, hogy a délután tartandó közmeghallgatásra a panaszos a videokamerát nem viheti be, és ott sem készíthet felvételeket. Ezen a ponton a panaszos ismét felhívta a figyelmet a testületi ülések nyilvánosságára, és arra, hogy azokról bárki készíthet kép- és hangfelvételt, amennyiben pedig azt bármelyikük akadályozza, törvénysértést követ el.

A panaszos kifogásolja, hogy miközben a négy említett személlyel a rendőröket várták, utóbbiak másokat felengedtek az emeletre.

A rendőrök G. F. r. százados vezetésével érkeztek meg, aki a napszaknak megfelelően köszönt, és előírt bemutatkozási kötelezettségének eleget tett. A panaszos a rendőrnek

beszámolt a történekről, és intézkedést kért. Megmutatta a [...] internetes újsághoz kapcsolódó engedélyét is.

A panaszos véleménye szerint G. F. r. százados könnyen lezárta volna a dolgot, a panaszos azonban felvilágosította, hogy jogsértés alapos gyanúja áll fenn. Ennek hatására a r. százados odament az egyik közterület-felügyelőhöz és beszélni kezdett vele. A beszélgetésbe a panaszos is be kívánt kapcsolódni, az egyik biztonsági őr azonban útját állta. A panaszos ezt szóvá tette G. F. r. századosnak, aki azonban a beavatkozást jogszerűnek tartotta. Közölte továbbá a panaszossal a r. százados, hogy a közterület-felügyelő kielégítő választ adott a kérdéseire, de arról a panaszosnak csak többszöri kérésére számolt be. Ezek után a rendőr elmondta a panaszosnak, hogy a rendőri intézkedés miatt kihez fordulhat panasszal, amit követően a panaszos elismételte, hogy a közterület-felügyelőkre vonatkozó törvény szerint közterület-felügyelő állampolgárokat a képviselő-testület rendelkezése alapján korlátozhat az önkormányzat épületében, jegyzői utasításra nem. Ekkor a rendőrség jelenlétében a panaszos újra megpróbált az épületben továbbhaladni, de a két biztonsági őr az útját állta, amit G. F. r. százados továbbra is engedett. Majd a „segíthetek-e még valamiben?” kérdés elhangzását követően a rendőrök elhagyták az épületet.

Mindezek után a panaszos az épület folyosóján, a porban, huzatban elhelyezett ócska, kis képernyős tévéhez ment, ami a jegyző szerint a testületi ülés nyilvánosságát biztosítja, és ott szerelte fel kameráját, hogy rögzítse a testületi ülést. Ezt látva azonban a korábban útját álló négy személy odalépett hozzá, és felszólították, hogy tevékenységével hagyjon fel, mivel az épületben tilos a kamerázás.

A panaszos ekkor (körülbelül 9 óra 10 perckor) újra hívta a rendőrséget, és közölte az ügyeletessel, hogy a testületi ülést szeretné felvenni a városházán, de még abban is megakadályozzák, hogy a rögzítést arról a tévéről végezze el, amelyen a testületi ülést közvetítik. Elmondta a telefonban, hogy a testületi ülés nyilvános, tudomása szerint arról bárki készíthet kép-, illetve hangfelvételt, és aki ezt megakadályozza, jogsértést követ el. Mindezek miatt a rendőrség intézkedését kérte.

Rövidesen ismét G. F. r. százados érkezett a helyszínre, akivel a panaszos közölte, hogy a testületi ülés nyilvános, arról bárki készíthet kép- és hangfelvételt, és ezt a panaszos meg is szeretné tenni a folyosón elhelyezett tévéen keresztül, ha már a rendőrségtől nem kapott segítséget abban, hogy a testületi ülésre bejusson. Ebben a szándékában is meg kívánják azonban akadályozni.

G. F. r. százados ekkor azt mondta, hogy az önkormányzatnak van egy olyan rendelete, amely szerint csak a sajtó akkreditált képviselői készíthetnek felvételt, és rajtuk kívül másoknak tábla is tiltja a városházán a videokamerázást. Válaszul a panaszos hivatkozott az Alkotmánybíróságra, az ombudsmanra és az adatvédelmi biztos állásfoglalásaira, továbbá a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény rendelkezéseire, amelyek alapján bárki készíthet kép- és hangfelvételt testületi ülésről, az közérdekű adatnak minősül, és aki a rögzítést korlátozza, törvénysértést követ el.

Felhívta a panaszos a r. százados figyelmét arra is, hogy az útját állók közölték vele: a délután három órakor kezdődő közmeghallgatáson is meg fogják akadályozni, hogy videofelvételt készítsen, tehát törvénysértést helyeztek kilátásba. G. F. r. százados erre azt mondta, az általa hivatkozott önkormányzati rendelet miatt nem gondolja azt, hogy az említettek

törvénytelenégre készülnek. „Intézkedése” végén közölte, hogy az említett rendelet alapján a panaszos szabálysértést követ el, amennyiben az épületben felvételt készít.

Végül tehát a panaszos a testületi ülést sem az ülésteremben, sem a folyosón nem rögzíthette.

Álláspontja szerint G. F. r. századost intézkedési kötelezettség terhelte a bejelentések alapján, és a rendőr nem megfelelő eljárást tanúsított, amikor nem akadályozta meg a jogsértéseket. Hagyta ugyanis, hogy a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők törvényes felhatalmazás hiányában zaklassák és korlátozzák az épületben való szabad mozgásában, és a testületi ülésen való megjelenésében, azaz közérdekű adat megismerésében, továbbá az ülés videofelvételen való rögzítésében, végül pedig, hogy jogsértést valósítsanak meg az aznap délutáni közmeghallgatás kapcsán.

A panaszos a fentiek alapján kéri az ügy kivizsgálását.

2) A panaszos a Testület felhívására 2012. január 24-én kiegészítette a panaszbeadványát azon jogszabályi hivatkozásokkal, melyekre a rendőri intézkedés során hivatkozott.

A panaszos hivatkozott az Alkotmánybíróság 57/2000. (XII. 19.) számú határozatában foglaltakra, az állampolgári jogok országgyűlési biztosa 889/K/2006-3 számú, az adatvédelmi biztos 284/A/1997, 759/H/1997 számú állásfoglalásaiban található megállapításokra, melyek világosan kimondják, hogy a nyilvános képviselő-testületi ülésen a nyilvánosság a személyes megjelenés lehetőségét jelenti, így például a kép- és hangfelvétel készítésének korlátozása, feltételhez kötése vagy teljes tiltása alkotmányos alapjogot sért.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa 889/K/2006-3 sz. határozatában a következőképpen hivatkozik az 57/2000. (XII. 19.) AB határozatra: „A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 12. § (3) bekezdése értelmében a képviselő-testület ülése nyilvános. Ez alól csak a 12. § (4) bekezdésében foglalt esetekben lehet eltérni. A képviselő-testületi ülésen elhangzott előterjesztések, nyilatkozatok, az ott történt események (különös tekintettel az egyes képviselők szavazataira) közérdekű adatnak minősülnek, így főszabályként bárki által szabadon, korlátozás nélkül megismerhetők és terjeszthetők. A képviselő-testületi ülések nyilvánossága éppen ezt a célt szolgálja. Nem igényel különösebb bizonyítást az, hogy ha a képviselő-testületi nyilvános ülésen hallgatóként történő részvétel alkalmával az ott elhangzottakat és a képviselők által leadott szavazatokat bárki megismerheti, azokról feljegyzéseket, sőt felvételeket készíthet és azokat később szabadon terjesztheti, akkor ugyanígy bárkinek joga van arra, hogy az elhangzottakat rögzítő magnó (esetleg video-) felvételek tartalmát megismerhesse, illetve, hogy a szavazások eredményét dokumentáló számítógépes listáról – arányos díj ellenében – másolatot kapjon.

„A kérdésre az 57/2000. (XII. 19.) AB határozat is megadta a választ, vagyis bárki részt vehet a nyilvános képviselő-testületi ülésen. Az Alkotmánybíróság a 19/1995. (III. 28.) AB határozatában egy olyan helyi önkormányzati rendeleti szabályt semmisített meg, amely kizárólag a helyi (értsd: az adott településen lakó) választópolgárok számára tette lehetővé a testület dokumentumainak megismerését. Ez a szabály sértette az Alkotmány 61. § (1) bekezdését és ellentétes az Avtv. 19. §-ában, valamint az Ötv. 17. § (3) bekezdésében foglalt szabályozással. Ugyanez az alkotmányos sérelem következne be, ha a képviselő-testületi ülésről magáról zárnák ki a nem az adott településen lakó személyeket.”

Az Adatvédelmi Biztos megállapítása szerint pedig a nyilvános képviselő-testületi üléseken kép- és hangfelvétel készítésére irányuló kérelem közérdekű adat megismerése iránti kérelemnek minősül, melynek az önkormányzat köteles eleget tenni. A felvételkészítés korlátozása, feltételhez kötése vagy teljes tiltása alkotmányos alapjogot sért. (284/A/1997, 759/H/1997)

3) A panaszos által megküldött linkről letölthető 34 perc 11 másodperces felvételen az alábbiak láthatóak.

A panaszos az önkormányzat épülete előtti parkolóból elindul a hivatalba, 1 perc 41 másodperckor ér a hivatali helyiségekhez és az ülésteremhez vezető lépcső előtti ajtóhoz, ahol négy férfi az útját állja: két biztonsági őr és két további személy, akiken a panaszos az egyenruha hiányát kéri számon. Az egyik férfi (véltetően közterület-felügyelő) közli, hogy ez civil ruha, de nála volt a jelvénye. A panaszos ismételten megkérdi, hogy valóban nem akarják-e beengedni, mire a férfi közli, hogy így van. A panaszos erre kijelenti, hogy akkor felírja az adatokat. A közterület-felügyelő azt mondja, hogy jó, majd közli, hogy [...] önkormányzati képviselő fel tud menni. Ekkor megszólal [...], és azt kérdezi, hogy mi alapján nem engedik be a panaszost. A közterület-felügyelő válaszol, hogy az önkormányzat rendelete alapján. [...] erre azt feleli, hogy nincs ilyen rendelet. A közterület-felügyelő folytatja az előbbi mondatot: „az önkormányzati rendelet tartalmazza, hogy ki mehet fel a testületi ülésre.” [...] megismétli, hogy nincs ilyen rendelet.

A panaszos tegezve felszólítja a közterület-felügyelőt, hogy mutassa meg neki azt a rendeletet, ami ezt előírja. A közterület-felügyelő erre azt válaszolja, hogy „nem azzal mászkálnak”, a jegyzői feladat [...] *(nem hallható, mert a panaszos folyamatosan azt mondogatja, hogy nincs, nincs)* ki lett adva. A panaszos közli, hogy a közterület-felügyelő csak képviselő-testületi rendelkezés alapján zárhat le önkormányzati épületet. Erre a közterület-felügyelő azt válaszolja, hogy nincs lezárva. A panaszos akként folytatja mondandóját, hogy a biztonsági őröknek semmilyen jogkörük nincs vele szemben intézkedni. Erre az egyik biztonsági őr azt feleli, hogy „uram, hívja ki a rendőröket, tisztázza”. A panaszos erre kijelenti, hogy ki is fogja hívni, majd úgy folytatja: „Figyelmeztetek [...], hogy közterület-felügyelő önkormányzati intézményben, épületben csak akkor járhat el, ha erre képviselő-testületi felhatalmazása van”. A közterület-felügyelő azt válaszolja, hogy a jegyzői munkaköri leírásában benne van. A panaszos ingerülten feleli: „nincs munkakör, nincs munkakör”. A közterület-felügyelő azt válaszolja, „jó mindegy, nem vitatkozunk ezen.”

A panaszos közben kifejti, hogy ő ennek utána nézett, már a múltkori dolog miatt is panaszt tett, és fel fogja a felügyelőket és az őröket is jelenteni. A biztonsági őr ismét szól [...] képviselőnek, hogy nyugodtan fáradjon be, amire a képviselő azt válaszolja, hogy köszöni, van még idő. Erre a panaszos ingerülten odaszól a biztonsági őröknek, hogy megkéri őket, ne szóljanak bele, mert – ismétli – a biztonsági őröknek önkormányzati épületben semmilyen jogkörük nincs intézkedni. A biztonsági őr erre azt válaszolja, hogy a képviselő úrnak szólt, hogy felmehet, őt nem korlátozzák, de a panaszos nem mehet fel. A panaszos visszakérdez, hogy őt korlátozni akarják-e, amire az őr azt feleli, hogy nem, nincs ügyfélfogadás. A panaszos közli, hogy ő csak az ülésre jött. Az őr belekezd egy mondatba, de a panaszos közbevág azzal, hogy az őröket nem hatalmazta fel senki sem, mert a biztonsági őr önkormányzati épületben, közterületen nem tartóztathat fel senkit sem, úgyhogy kéri őket, ebbe ne szóljanak bele. Erre az őr ismét javasolja, hogy a panaszos hívja ki a rendőröket. A panaszos ismét felhívja a közterület-felügyelő figyelmét, hogy nincs ilyen rendelet, a felügyelő azt válaszolja erre, hogy akkor majd kivizsgálják és megállapítják, hogy van vagy

nincs. A panaszos még egyszer elkéri a közterület-felügyelő igazolványát, aki azt megmutatja a panaszosnak, és fel is olvassa a számát, a teljes nevét is megadja. [...] közli, hogy természetesen feljelentést tesz.

4 perc 18 másodperckor a panaszos és társa ismét rákérdeznak, hogy miért nem mehetnek fel. A közterület-felügyelő ismét elmondja, hogy a testület az SZMSZ-ben [értsd: a m.-i önkormányzat szervezeti és működési szabályzatról szóló 23/1998. (XI. 20.) önkormányzati rendelet (továbbiakban: SZMSZ)] szabályozta, hogy ki mehet fel és ki nem. A panaszos erre úgy reagál, hogy „ne hazudjál, a képviselő-testület nem szabályozta, hogy lezárhatsz épületet”, „mutasd meg”. A közterület-felügyelő újra elmondja, hogy nincs nála az SZMSZ példánya, és kérdezi, hogy a képviselő úrnál van-e. [...] elmondja, hogy a képviselő testület azt valóban szabályozta, hogy az ülésre bárki nem mehet be, ez törvénytelen, de azt nem szabályozta, hogy az ajtón nem mehet be. A biztonsági őr erre úgy reagál, hogy nincs ügyfélfogadás. [...] azt válaszolja, hogy a jelen probléma attól teljesen független. A biztonsági őr elmondja, hogy a panaszos eddig bejöhött az épületbe, ott (az előtérre mutat) leülhet, ha van ügyfélfogadás, akkor fel is mehet. [...] képviselő erre közli, hogy „azt nem szabályozta le a testület, hogy Önök itt álljanak az ajtóban, ez is törvénytelen”. A biztonsági őr azt mondja, hogy a képviselő úr ezt tisztázhatja fent. [...]: „Majd a bíróságon tisztázni fogjuk”.

5 perc 6 másodperckor a panaszos telefonon bejelentést tesz a rendőrségre. Elmondja, hogy [...] -val érkezett az önkormányzati testületi ülésre, ahová szeretne felmenni, de szabad mozgásában négy ember korlátozza, pedig semmilyen felhatalmazásuk nincs arra, hogy ezt megtegyék. Egy középületben, közintézményben vannak és semmilyen rendelet nincs arról, hogy ők a közintézményben ne mozoghatnak szabadon, és a képviselő-testületi ülésen ne vehetnének részt. A panaszos kéri a rendőrséget, hogy menjenek ki és a hivatali visszaélést, valamint az állampolgári jogok korlátozását szüntessék meg. A beszélgetés 5 perc 56 másodperckor ér véget.

6 perc 16 másodperckor a panaszos megmutat egy iratot, miszerint ő akkreditált sajtós, amire a közterület-felügyelő közli, hogy náluk is van egy lista az akkreditált sajtósokról, amin a panaszos nem szerepel. A közterület-felügyelő a panaszos kérésére megmutatja a listát, amiről a panaszos felolvassa az azon szereplő neveket. A panaszos megkérdi, hogy csak ez a két média vehet-e részt a testületi ülésen, mire a közterület-felügyelő közli, hogy ők akkreditáltak. A panaszos azt feleli, hogy ő is akkreditált. A felügyelő közli, hogy a listán nem szerepel. A panaszos mutatja, hogy nála van az úrlap, [...] -val fel akar menni akkreditáltatni. A közterület-felügyelő közli, hogy nem tud felmenni, mert nincs ügyfélfogadás. A panaszos ingerülten azt feleli, hogy képviselő-testületi ülés van, és ő akkreditáltatni akar. A felügyelő azt válaszolja, hogy aznap azt nem teheti meg, a képviselő ugyanakkor felmehet. A panaszos kijelenti, hogy akkor most ő is felmegy a képviselővel, és ha azt nem engedik, állampolgári jogainak gyakorlásában akadályozzák meg. A felügyelő erre azt mondja, ha a panaszos úgy gondolja, akkor akadályozzák. Erre a panaszos fenyegetőleg azt mondja, hogy csak nehogy ő is véletlenül meglökje őket, mint Sz. urat.

7 perc 45 másodperckor a panaszos ezután jelzi, hogy szeretne elmenni az adóosztályra ügyet intézni. A felügyelő közli vele, hogy nem lehet, mert nincs ügyfélfogadás, csak hétfőn, szerdán, pénteken. A panaszos kijelenti, hogy szeretné a kiállítást megnézni odafent, mire a felügyelő tájékoztatja, hogy nincs kiállítás, nem tettek ki semmit. Ezután a panaszos megkéri a képviselőt, hogy nézze meg a folyóson, van-e kiállítás, igazat mondanak-e nekik. A felügyelő azzal reagál, hogy ez nem egy kiállító terem, a hivatal le van zárva. A panaszos

ingerülten kérdi, hogy miért van lezárva, amikor testületi ülés van, és a polgármester is elmondta, hogy az ülések nyilvánosak. A felügyelő közli, hogy ezt a múltkor is hallották, de van terem, ahol az ülést meg lehet nézni. Ezután elmondja a biztonsági őröknek, hogy nincs joguk vele szemben intézkedni, eddig is alaptalanul korlátozták a jogait, de a felügyelők is jogtalanul korlátozzák szabad mozgásában, hivatali visszaélést követnek el. Az őr közli, hogy ők nem tudnak hivatali visszaélést elkövetni, mire a panaszos azt feleli, hogy annak részesei, ezért őket ugyanúgy polgári perbe vonhatja, mivel személyes szabadságában és közérdekű adatok hozzáféréseben korlátozzák. A panaszosnak van öt éve rá, öt évig tud kártérítési igényt érvényesíteni, minden egyes alkalomért, amikor kidobták az Sz. térről, akár több milliós kártérítést is joga van követelni.

A felvételen 9 perc 56 másodperctől a külön helyiség és az előtér látszik a televízióval. Ezután [...] monologizál, közben az illetékes kormányhivatalt próbálja hívni. Többen elhaladnak a csoport mellett. A panaszos szóvá is teszi, hogy hogyan lehet az, hogy egyes embereket felengednek, míg őt nem. A közterület-felügyelő erre azt válaszolja, mert ők előre megbeszélték, őket várják. A panaszos ezután megkérdezi az őröket, hogyan tudnak ilyen lelkiismerettel élni, asszisztálnak ehhez a diktatúrához. [...] pedig azt kérdi, hogy amikor délután közmeghallgatás lesz, akkor is itt fognak-e állni, mire a közterület-felügyelő úgy válaszol, hogy természetesen, oda a panaszos is fel tud majd menni. A panaszos visszakérdez, hogy „közmeghallgatásra?”, pedig az is egy testületi ülés. A felügyelő széttárja a kezét, majd közli, hogy őket így tájékoztatták. Ezután a panaszos – ezúttal már magázódva – ismét felhívja a felügyelő figyelmét arra, hogy nincs olyan rendelet, ami alapján vele szemben eljárhatna. A jegyző nem adhat a lezárásra utasítást. A felügyelő közli, hogy a jegyző feladatot adhat ki a közterület-felügyelőknek. [...] képviselő ezután megjegyzi, hogy az, hogy nem ismerik a törvényt, nem mentesíti őket.

16 perc 40 másodpercnél a panaszos megjegyzi, hogy azért hozott kamerát, hogy akár a közvetítésről is, de felvegye a testületi ülést. Erre a biztonsági őr úgy reagál, hogy tilos a videofelvétel készítése az épületben, arra csak engedéllyel van lehetőség. A panaszos visszakérdez, hogy „akkor az mi ott”, „őt persze pedig megfigyelik”, erről sincs képviselő-testületi felhatalmazás. Erre azt válaszolják neki, hogy az épületben kihelyezett kamera nyilvános, mire a panaszos úgy válaszol, hogy nem az, mert arra sincs képviselő-testületi felhatalmazás. Ismét emberek haladnak el mellettük, a képviselő megjegyzi, hogy bezzeg ők bemehetnek, mire a panaszos úgy reagál, hogy év vége van, biztosan beszámoló lesz. [...] képviselő hozzáteszi, hogy nincs olyan előterjesztés a napirenden, ami miatt ott kellene lenniük.

17 perc 55 másodpercnél a biztonsági őr közli a panaszossal, hogy a délutáni közmeghallgatásra sem viheti be a kamerát, és nem készíthet felvételt. (Eközben egy másik személyt is elküldenek.) A panaszos ismét hangot ad egyet nem értésének, majd elmondja, hogy a testületi ülések nyilvánosak, azokról bárki készíthet kép- és hangfelvételt, és amennyiben azt bármelyikük akadályozza – mint most is –, törvénysértést követ el. A közmeghallgatáson bárki részt vehet, kép- és hangfelvételt készíthet, és amennyiben ebben a panaszost megpróbálják megakadályozni, súlyos törvénysértést követnek el, hivatali visszaélésben vesznek részt, az ugyanis, aki kiadta az utasítást, törvényteleniséget követett el, és amennyiben ezt végrehajtják, annak részesei lesznek.

A panaszos kijelenti, hogy alá fogja magát vetni a szabályoknak, de a kormányhivatal képviselője ott lesz az ülésen, mert meghívták. Az útját állók törvényteleniséget tesznek, és ezért akár büntető, akár polgári perben felelősségre vonhatók.

19 óra 47 perckor jelennek meg a helyiségben a rendőrök. Ezután G. F. r. százados kezdi meg az intézkedést, aki a napszaknak megfelelően köszön, közli a nevét, azonosító számát, beosztását, majd a panaszoshoz fordul és megkérdezi tőle, hogy ő volt-e a bejelentő. A panaszos előadja, hogy a testületi ülésen kívánt részt venni, amin bárki részt vehet, az ott lévő négy férfi azonban korlátozza a szabad mozgásban. S. G. közterület-felügyelő azt mondta neki, hogy jegyzői utasításra nem engedik be a panaszost az ülésterembe. Elmondja a rendőrnek is, hogy csak a képviselő-testület hatalmazhatja fel a közterület-felügyelőt az intézmény lezárására, arra egyszemélyben sem a jegyző, sem a polgármester nem adhat utasítást. A biztonsági őr pedig nem jogosult ott eljárni, nem tartóztathat fel senki. A panaszos hozzáteszi, hogy a testületi ülésen való részvétel az ő alkotmányos alapjoga, amiben a négy férfi jogtalanul, felhatalmazás nélkül korlátozza, és kéri a rendőrséget, hogy a törvénysértést szüntesse meg.

A 21. percben a r. százados megkérdi, hogy mit szeretne a panaszos csinálni az ülésen, amire a panaszos azt feleli, hogy mint állampolgár és mint a sajtó munkatársa kíván azon részt venni. A r. százados megkérdezi, hogy milyen sajtó képviselője a panaszos, amire a panaszos úgy felel, hogy a [...] -é. A r. százados erre előadja, hogy ő egy olyan iratot kapott a Kulturális Örökségvédelmi Hivataltól, hogy ilyen sajtóorgánum nincs. A panaszos átad egy iratot, hogy a [...] egy időszaki lap volt, ez meg egy internetes újság. A r. százados közli, hogy a megszüntető határozat későbbi keltezésű és abból a panaszos is kapott egyet. A panaszos ismét elmondja, hogy az a határozat az időszaki lapot szüntette meg, ez pedig az internetes újság engedélye.

A panaszos átadja az akkreditációs kérelem űrlapját, majd közli, hogy akkreditálta a jegyzőnél az újságját. A r. százados közli vele, hogy még nem akkreditálta, mert amit átadott, az csak egy arra irányuló kérelem. A panaszostól ezután megkérdi, hogy elfogadták-e a kérelmét. A panaszos először kitér a válasz elöl, de harmadszori kérdésre elmondja, hogy nem kapott arról határozatot, hogy az önkormányzatnál akkreditálták, mint sajtóst. A r. százados ezután elmondja, hogy a képviselő-testület – ahogyan azt a panaszos is mondta – úgy döntött, hogy az ülésein csak akkreditált sajtó vehet részt. Ezután a panaszos újra elmondja a korábbiakat, a r. százados eközben rászól, hogy ő is meghallgatta a panaszost, a panaszos is tegye ezt a rendőrrel. A panaszos elmondja, hogy ő eddig nem követett el semmi törvényteleniséget, ezután sem akar, de ezek a személyek mégis korlátozzák a jogaiban, nézze meg a rendőr, hogy más állampolgárokat is zaklatnak ügyeik intézésében, pedig nincs rá törvényi felhatalmazásuk. Ezért a rendőrség intézkedjen velük szemben és állítsa el a négy személyt az ajtóból, mert nincs törvényi felhatalmazásuk a tevékenységükre.

A r. százados ezután közli a panaszossal, hogy mint sajtós nem mehet fel, és a közterület-felügyelő nyilatkozata szerint mint állampolgárnak sem engedhetik meg neki a belépést, amely döntést a panaszosnak el kell fogadnia. Amennyiben nem ért egyet, a [...] Megyei Kormányhivatalnál tehet panaszt, „mivel a M. Város Önkormányzata [...]”. A panaszos ismét közbeszól, és nem hagyja, hogy végig mondja a rendőr a mondatot.

A panaszos elmondja újra, hogy jogsértést követnek el az őrök és a közterület-felügyelők, mert nincs felhatalmazásuk, illetve ő ügyeket akart intézni – meg akarta tudni, mi van az akkreditálásával – és ebben ezek a személyek megakadályozzák. Erre a rendőr közli, hogy csütörtök van, nincs ügyfélfogadás. A panaszos azzal reagál, hogy ő egy képviselővel együtt akart felmenni, abban mégis megakadályozták. A rendőr újra tájékoztatja a panaszost, hogy ezekben az ügyekben a kormányhivatalnál tehet panaszt, mert bűncselekmény, illetve

szabálysértés nem valósul meg, majd megkérdi, hogy a panaszos szerint megvalósul-e valamilyen bűncselekmény. A panaszos szerint hivatali visszaélés forog fenn annak a részéről, aki elrendelte, hogy ott legyen a négy férfi és korlátozza a panaszost a személyi szabadságában. A panaszos felszólítja a rendőrt, hogy kérdezze meg, mi alapján járnak el, mire azt válaszolja a rendőr, hogy meg fogja kérdezni, de nyilvánvalóan ugyanazt fogják mondani, mint legutóbb. A panaszos erre úgy reagál, hogy akkor a rendőrnek meg kell győződnie a válasz valóságtartalmáról, mert ha az nem igaz, akkor a rendőrnek utasítania kell a közterület-felügyelőket, akik „a rendőrség alatt” vannak. Erre a r. százados közbeszól, hogy „nincs alatta”. A panaszos azt mondja, hogy dehogynem, ha panasz van, akkor a rendőrséghez kell fordulni. Mire a r. százados úgy válaszol, hogy a panasszal kapcsolatban igen, de itt nincs jogsértés. A panaszos erre ingerülten folytatja, hogy végre szeretné, ha a rendőrség eljárna és utasítaná az öröket, felügyelőket a törvény betartására.

Ezután – 25 perc 53 másodperckor – a r. százados a felügyelőkhöz lép, és megkérdezi, mi alapján járnak el. A beszélgetés nem hallatszik, mert a panaszos utánuk akar menni, de a biztonsági örök feltartóztatják, és a panaszos az örökkel vitatkozik. A biztonsági örök elmondja, hogy őket rendezvénybiztosításra kérték fel, az ülést biztosítják, és a panaszos ne készítsen felvételeket, mert nem járultak hozzá. A panaszos közli, hogy ő a rendőri intézkedést rögzíti, és kéri, hogy ne tartóztassák fel, mert azt egy biztonsági örök nem teheti meg. Az örök közli, hogy majd ha a rendőr szól, hogy engedje be, akkor beengedik. A panaszos ismét elmondja, hogy egy közintézményben semmilyen jogkörük nincs az őt akadályozó személyeknek, és ne érjenek hozzá, ő most megpróbál átmenni, és amennyiben az örök nem engedik át, törvénysértést követnek el. A panaszos ezután megkísérel bemenni, majd szól a rendőrnek, hogy nem engedik be.

A r. százados elmondja, hogy az örök az önkormányzat alkalmazásában állnak és azt az utasítást kapták, hogy csak az akkreditált sajtósok mehetnek be, egyébként azt a tájékoztatást kapta, hogy délután közmeghallgatás lesz. A panaszos közli, hogy őt nem érdekli a délután, őt törvénytelenül feltartóztatják. A rendőr közli, hogy a panaszos szerint törvénytelenül, szerinte meg nem. A közterület-felügyelő számára kielégítő választ adott a kérdéseire. A panaszos ezután felszólítja a rendőrt, hogy „akkor elégítsen ki engem is!” A r. százados tájékoztatja a panaszost, hogy a rendőri intézkedés elmulasztása miatt 8 napon belül panaszt tehet a városi kapitányságvezetőnél, az ügyészségnél és a Testületnél. Arról pedig, hogy a bejelentés nyomán megjelentek a helyszínen és nem történt intézkedés, egy jelentést fog a r. százados készíteni, amiben szerepelni fognak a közterület-felügyelő által elmondottak, és amennyiben a panaszos valamilyen eljárást fog kezdeményezni ezzel kapcsolatban, akkor az eljáró szerv majd ki fogja kérni ezt a jelentést.

A panaszos kéri, hogy mondja el neki a rendőr, hogy mit mondott a felügyelő, amire a rendőr elmondja, hogy azt az utasítást kapta a felügyelő, hogy csak az akkreditált sajtót engedheti be. Állampolgároknak a nyilvánosság a zárt láncú televíziós szobában van biztosítva. A panaszos közli, hogy ő szabadon akar mozogni az épületben, mert ez középületben így működik. A rendőr azt tanácsolja, hogy akkor ez ügyben tegyen a kormányhivatalban panaszt. A panaszos méltatlankodására úgy folytatja, hogy mutasson neki a panaszos egy határozatot, vagy egy ítéletet, ami kimondja, hogy be kell engedni a panaszost, főleg hogy már mennyi eljárást indított, valahol már csak született egy határozat. Ha bemutat egy ilyen tartalmú iratot, a r. százados meg fogja nézni, hogy hatóság állította-e azt ki, tehát nem egy ombudsmani állásfoglalásra gondol, hanem egy hatóságra. Majd megkérdi, hogy a panaszos megértette-e a tájékoztatást.

A panaszos erre újra emelt hangon elmondja, hogy a felügyelőknek nincs felhatalmazása, törvénytelenül állnak ott és ezt a rendőrség újra, sokadszorra hagyja. Az, amit a közterület-felügyelő mond, nem biztos, hogy helytálló, győződjön meg róla a rendőrség, hogy van-e az öröknek felhatalmazásuk, különben törvénytelenül cselekszenek. Ha ezt megengedik, akkor nem tudja a panaszos, hogy hol van M.-on a jogállam. A r. százados közli, hogy M.-on jogállam van, és megkérdi, hogy kíván-e a panaszos még valamilyen tájékoztatást.

A 30. percnél a panaszos kijelenti, hogy még egyszer megpróbál bemenni, és ha a rendőrség nem szünteti meg a törvénytétést, akkor fel fogja őket jelenteni. A r. százados közli, tudja, hogy fel fogja jelenteni, idén 23-adszor. A panaszos közli, hogy igen, 23-adszor, most pedig el fog indulni, és nézze meg a rendőrség, hogy a biztonsági őrök, akik nem is korlátozhatják a szabad mozgását egy középületben, útját állják. (Ekkor valóban elindul és az őrök elé állnak az ajtóban.) A r. százados megkérdi, hogy van-e még valami kérdése a panaszosnak: az őrök ezt az utasítást kapták, a panaszjogról a tájékoztatást megadta, azt felelte, hogy érti. A panaszos erre azt feleli, hogy segíthetne, de a r. százados nem jár el. A r. százados közli, hogy ők most elmennek, és jelentést tesznek, majd köszönnek és távoznak.

Ezután a panaszos valakivel magánbeszélgetést folytat telefonon. A kamera eközben a televíziós szobát és az előteret veszi.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) G. F. r. százados 2012. január 24-én kelt jelentésében előadta, hogy 2011. december 15-én 8 óra 29 perckor a panaszos telefonon bejelentést tett a az M. Rendőrkapitányság ügyeletére, mert a városházán a testületi ülésre történő bejutását négy személy megakadályozta. A panaszos bejelentésében előadta, hogy megítélése szerint az őrök ezen cselekményükkel őt személyes szabadságában korlátozták, és álláspontja szerint hivatali visszaélés, vagyis a bűncselekmény megalapozott gyanúja is felmerül a történetek kapcsán.

A bejelentés alapján a r. százados S. I. r. őrnaggyal 8 óra 43 perckor jelent meg a helyszínen. A r. százados kiérkezésekor a napszaknak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott, köztölte továbbá a beosztását és a jelvéyszámát.

A bejelentő helyszíni meghallgatása során elmondta, hogy reggel 8 óra 20 perc körüli időben próbált először bejutni az M.-i Polgármesteri Hivatal épületébe, azonban az emeletre vezető lépcső előtt két biztonsági őr és két közterület-felügyelő megállította, akik azóta sem akarják felengedni az emeleti szintre. A panaszos ezzel kapcsolatosan azt vélelmezte, hogy a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők cselekményeikkel megvalósították a személyes szabadság megsértése és a hivatali visszaélés bűncselekmények törvényi tényállását. A panaszos úgy nyilatkozott, azért szeretne felmenni az épület emeletére, mert ügyeit szeretné intézni a városházán, annak során a jegyzővel is szeretne beszélni, és sajtósként kíván részt venni a testületi ülésen. A panaszos nyilatkozatát követően a r. szds. megtekintette a panaszos által bemutatott dokumentumokat is.

A r. százados ezután meghallgatta S. G. közterület-felügyelőt, aki úgy nyilatkozott, azt az utasítást kapta a jegyzőtől, hogy nem engedhetnek fel senkit az emeletre, a képviselő-testületi

ülés nyilvánosságát pedig zárláncú videorendszeren biztosítják. M. T. biztonsági őr nyilatkozott arról, hogy ők – társával – a polgármesteri hivatal alkalmazásában állnak, és a panaszost valóban úgy tájékoztatták, hogy az emeleti szintre az adott időben nem mehet fel. Nevezett elmondta azt is, hogy az épületben aznap ügyfélfogadás egyáltalán nem volt, vagyis a testületi ülésen kívül a polgármesteri hivatal emeletén ügyfél egyáltalán nem tartózkodott. A vagyonőr és a közterület-felügyelő nyilatkozata szerint a panaszos a tájékoztatást megértette ugyan, ennek ellenére fel akart menni az ügyfelek számára nyitva nem álló emeleti szintre, kiabált, szitkozódott és azzal fenyegetőzött, hogy mindenkit feljelent.

A r. százados a fentiek alapján nem látott okot a rendőri beavatkozásra, így nem is kezdeményezett intézkedést senkivel szemben. Tájékoztatást nyújtott a panaszosnak arról, hogy a képviselőtestületi ülésre történő bebocsátás kérdésében nem a rendőrség dönt, hanem az önkormányzat, így panasszal a [...] Megyei Kormányhivatalhoz fordulhat. Ezenkívül tájékoztatta őt a panaszjog gyakorlásának lehetőségéről és módjairól is (Testület, ügyészség, kapitányságvezető). A panaszos e vonatkozásban úgy nyilatkozott, hogy elégséges a tájékoztatás. Ezután a r. százados megkérdezte, hogy segíthet-e még valamiben, majd elhagyta a helyszínt.

9 óra 10 perc körül ismételten bejelentést tett a panaszos. A r. százados ezért 9 óra 20 perc körül újra megjelent kollegájával az önkormányzat épületében. Ismételt a napszaknak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott és közölte a beosztását és a jelvéyszámát.

A bejelentő előadta, hogy nem engedik őt kamerázni az épületben. A r. százados tájékoztatta, hogy M. Város Önkormányzatának épületében tilos engedély nélkül kép- és hangfelvételt készíteni, amit egyébként a bejárati ajtónál tábla is jelez. A biztonsági őröket és a közterület-felügyelőket nem kérdezte meg a r. százados a kamerázással kapcsolatban, mivel a tiltás az előzőekben leírtak miatt számára egyértelmű volt.

Intézkedésre okot adó körülmény ez alkalommal sem merült fel, így a r. százados ismételten elhagyta a helyszínt.

2) G. G. r. alezredes, kapitányságvezető 2012. január 25-én kelt átiratában előadta, hogy a panaszos az M. Rendőrkapitányság ügyeletén 2011. december 15-én 8 óra 29 perckor tett telefonos bejelentése nyomán G. F. r. százados, az M. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztályának vezetője és S. I. r. őrnagy, a Közrendvédelmi és Határrendészeti osztály kiemelt főreferense 8 óra 43 perckor jelent meg a városi polgármesteri hivatalnál. A rendőrök a helyszínre érve tájékoztak a bejelentés tartalmával kapcsolatban, azonban figyelemmel arra, hogy jogsértés gyanúját nem állapították meg, rendőri intézkedésre nem került sor.

A fentieket követően a panaszos 9 óra 10 perckor ismételten bejelentést tett távbeszélőn keresztül, amelynek okán G. F. r. százados és S. I. r. őrnagy 9 óra 26 perckor újra megjelent a fent megjelölt helyszínen, de rendőri intézkedést ez esetben sem hajtottak végre.

A bejelentéseket rögzítő ügyeleti hangfelvételt a r. alezredes nem tudta megküldeni a Testületnek, ugyanis a hatályos rendelkezések értelmében – figyelemmel arra, hogy a rögzítés és az adatkérés kézhezvétele között 30 nap eltelt – a hanganyag törlése már megtörtént.

A r. alezredes megjegyzi még, hogy a panaszos már a sokadik hasonló tartalmú bejelentésénél, panaszánál hivatkozik arra, hogy őt, mint újságírókat korlátozzák azon jogában,

hogy a képviselő-testületi ülésről felvételeket készítsen, és az általa szerkesztett sajtótermékben ezt a polgárokkal megismertesse. A vizsgált ügy során is közölte a bejelentésében, és utóbb a Testületnél tett panaszában is előadta, hogy „mint a [...] internetes újság szerkesztőjét” akadályozták sajtómunkájában. Azért, hogy a hivatkozását megerősítse, 2011. december 15-én a panaszos G. F. r. századosnak átadott egy lapkiadási engedélyt, amely szerint ő a [...] című sajtótermék alapítója és kiadója. Korábban e tárgykörben megkereséssel fordult a rendőrség a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalhoz. A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos korábban valóban kapott lapkiadási engedélyt a fenti című sajtótermékre, azonban a Hivatal a 163/2370/11/2011. számú határozatában 2011. október 10-én a hivatkozott sajtóterméket a sajtótermékek nyilvántartásából törölte, és erről az alapítót és a kiadót értesítette. (A határozat másolati példányát a r. alezredes csatolta a jelentéséhez.) A kifejtettek alapján elmondható tehát, hogy a panaszos tudatosan megtévesztő adatokat szolgáltatott mind a rendőrség tájékoztatása során, mind a Testületnek megküldött panaszában.

A jelentés arra is utal, hogy a panaszos a rendőri intézkedés alapjaként, mint már sok alkalommal, ismét számos bűncselekmény gyanújára hivatkozott. Az egyik ilyen cselekmény, a személyes szabadság megsértése bűncselekmény kapcsán a r. alezredes a következőket tartotta szükségesnek megjegyezni. A hivatkozott bűncselekmény elkövetési magatartása lehet minden olyan tevékenység vagy mulasztás, ami a sértettet tartózkodási helyének megválasztásában, szabad mozgásában akadályozza. Figyelemmel arra, hogy a panaszos az előtérben szabadon mozoghatott, az épületet korlátozás nélkül elhagyhatta, a r. alezredes álláspontja szerint helyesen vélemezte a jelenlévő rendőr tényállási elem hiányát, amelynek eredményeképpen nem intézkedett. Megjegyzi továbbá a r. alezredes, hogy a polgármesteri hivatal épületében aznap nem volt ügyfélfogadás, így oda kizárólag a hivatal dolgozói és a testületi ülésre meghívottak voltak jogosultak belépni. Az épület előtérben elhelyezett televízió, az érdeklődők a testületi ülést vágtalan, egyenes adásban követhették nyomon. Az előtérben való mozgásban pedig a panaszos sem volt akadályozva.

Ezzel párosult az a körülmény, hogy a bűncselekmény megvalósulásának döntő eleme a jogellenesség, a panaszos esetében azonban a rendezvény biztosításában részt vevő vagyonőrök és közterület-felügyelők jogszabályi felhatalmazás alapján nem engedték fel a panaszost az emeletre. Erre a jogalapot számukra az SZMSZ 12. § (1) bekezdése szolgáltatta. A hatályos normák szerint az önkormányzati rendelet jogszabálynak minősül, alkotmányosságának, törvényességének vizsgálata nem lehet a rendőrség feladata. Figyelemmel tehát arra, hogy a rendőrség kasszációs jogkörrel nem rendelkezik, a jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei alapján jár el, nem hozhat olyan döntést, nem hajthat végre olyan rendőri intézkedést, amely ellentétes a jogszabály tartalmával. A kifejtettek értelmében, a r. alezredes álláspontja szerint nem volt az intézkedő rendőröknek törvényes felhatalmazásuk arra, hogy a rendezvénybiztosítókat a rendelettel ellentétesen a panaszos ülésterembe történő beengedésére utasítsák. E kérdéskörben a képviselő-testület törvényességi felügyeletét ellátó kormányhivatalnak van joga vizsgálatot folytatni.

A panaszos mindezeket túl azt is kifogásolta, hogy vele szemben közterület-felügyelők is eljárak, holott álláspontja szerint erre nem volt felhatalmazásuk. Ezzel szemben a r. alezredes véleménye szerint a Ktf. tv. 22. § (1)-(2) bekezdése egyértelmű felhatalmazást ad a felügyelőknek. Erre tekintettel nem keletkeztetett tehát intézkedési kötelezettséget az sem, hogy a panaszos belépését közterület-felügyelők tagadták meg, hiszen ezt törvényi felhatalmazás alapján tették.

A panaszos a bejelentésében és a panaszában is megjelölte a hivatali visszaélés bűncselekmény megalapozott gyanúját, mint olyan körülményt, amely miatt a kiérkező rendőrök intézkedési kötelezettség terhelt. Ezzel kapcsolatban a r. alezredes előadta, hogy a Btk. 225. §-a értelmében hivatali visszaélést követ el „az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.” A bűncselekmény elkövetési magatartása a konkrét történeti tényállás fényében csak a hatáskör túllépésével valósítható meg. A jogirodalom szerint azonban hatáskör túllépésével a bűncselekmény csak akkor követhető el, ha a hivatalos személy olyan tevékenységet fejt ki, amely hatáskörén kívül esik, amelynek elvégzéséhez nincs joga, felhatalmazása. Mivel a konkrét helyzetben a felhatalmazást a fent citált törvények megteremtették, a közterület-felügyelők magatartása nem volt tényállásszerű.

A fenti elemzése alapján a r. alezredes álláspontja szerint kétségtelen, hogy a rendőrök helyesen jártak el, amikor nem kezdeményeztek intézkedést vagy büntetőeljárás cselekményt a panaszos előadása kapcsán, miután a beszerzett információk alapján nem volt intézkedésre okot adó körülmény.

A parancsnoki kivizsgálás során a r. alezredes hangsúlyt helyezett annak megállapítására is, hogy a panaszos a jogorvoslati lehetőségeire vonatkozó kellő tájékoztatást megkapta-e. G. F. r. százados nyilatkozata szerint valamennyi jogorvoslati fórumról említést tett és a jogorvoslatra nyitva álló határidőket is közölte a panaszossal, aki azt megértette. Ezt erősíti az is, hogy a Testülethez benyújtott beadványában nem kifogásolja a tájékoztatás elmaradását.

A kifejtettek alapján az intézkedés mellőzését jogszerűnek, szakszerűnek találta a r. alezredes, rendőri mulasztást nem tárt fel.

3) A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2011. október 10-én kelt határozatával a [...] c. sajtóterméket törölte a nyomtatott sajtótermékek nyilvántartásából, mivel az nem felelt meg a vonatkozó jogszabályi feltételeknek.

4) G. G. r. alezredes, kapitányságvezető 2012. április 27-én a Testület ismételt megkeresésére írt válaszában előadta, hogy a közterület-felügyelők felhatalmazását álláspontja szerint tartalmazó konkrét joganyagot korábbi leveleiben már pontosan megjelölte. Ezek pedig: a m.-i önkormányzat SZMSZ-ének 12. § (1) bekezdése és a Ktf. tv. 22. § (1)-(2) bekezdése.

Az önkormányzat hivatkozott rendelete – a Ktf. tv. 22. § (1)-(2) bekezdéseinek felhatalmazása alapján – a közterület-felügyelőket feljogosította arra is, hogy a rendeletben fel nem sorolt (illetéktelen) személyek belépését a képviselő-testületi ülésre megakadályozzák.

A rendőrök – tekintettel arra, hogy korábban több más hasonló ügyben kellett intézkedniük – előzetesen tájékoztattak arról, hogy milyen jogszabályok szabályozzák a közterület-felügyelők munkáját, illetőleg a felügyelők milyen jogosítványokkal rendelkeznek. A törvényt a CompLex jogtárból, a rendeletet pedig a <http://mohacs.hu> internetes oldalról szerezték be.

III.

Rögzíti a Testület, hogy a [...] oldalon elérhető tájékoztató szerint a Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási rendje az alábbi: hétfőn, szerdán és pénteken 8 és 12 óra között van ügyfélfogadás, míg keddi és csütörtöki napon az ügyfélfogadás szünetel.

IV.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult M. város jegyzőjéhez, illetve a [...] Megyei Kormányhivatalhoz. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A városi jegyzőnek küldött megkeresés eredménytelen volt, a jegyző ugyanis nem válaszolt érdemben a Testület kérdéseire.

2) A [...] Megyei Kormányhivatal főigazgatója 2012. április 2-án kelt levelében a Testület megkeresésére reagálva előadta, hogy a kormányhivatal törvényességi felügyeleti jogkörben nem vizsgálja a közterület-felügyelők és a jegyző, mint a polgármesteri hivatal vezetője közötti feladatellátással kapcsolatos kérdéseket. A kormányhivatal a konkrét esetről információval nem rendelkezik. Utalt rá továbbá, hogy a panaszos a nyilvánosság kérdéskörével összefüggésben több éve rendszeresen fordul kérdéseivel, kifogásaival a hivatalhoz is. A jogi helyzettel kapcsolatban a kormányhivatal álláspontja az alábbiakban foglalható össze.

A Ktf. tv. 1. § (1) bekezdése értelmében a képviselő-testületnek lehetősége van arra, hogy önálló intézményi keretek között működtesse a közterület-felügyeletet, ilyen esetben saját önkormányzati rendelettel elfogadott szervezeti és működési szabályzatban határozza meg a felügyelet feladatait. Amennyiben valamely költségvetési szerv, akár a polgármesteri hivatal belső szervezeti egységeként kívánja működtetni a közterület-felügyeletet ellátó közterület-felügyelőket, a költségvetési szerv szervezeti és működési szabályzatában, illetve a polgármesteri hivatal működését szabályozó ügyrendben történik a felügyelet szabályozása. Az SZMSZ határozza meg a közterület-felügyelet szervezetben történő elhelyezését. Egyes feladatait a közterület-használatról szóló 19/1995. (VI. 19.) önkormányzati rendelet szabályozza. Az m.-i önkormányzat SZMSZ-e szerint a közterület-használattal összefüggő feladatkört a Városfejlesztési Osztály Üzemeltetési csoport látja. A felügyelők munkaköri feladatait a munkahelyi felettes által elkészített munkaköri leírás rögzíti.

Az Ötv. 36. § (2) bekezdése alapján a polgármesteri hivatalt a jegyző vezeti. Az SZMSZ szerint a közterület-felügyelők utasítást a közvetlen felettesüktől, a Városfejlesztési Osztály Üzemeltetési csoportjának vezetőjétől kaphatnak.

Arra vonatkozó kérdésre, hogy az m.-i közterület-felügyelők a konkrét panaszügyben kitől, milyen utasítást kaptak, nem tudott a kormányhivatal információt nyújtani.

Az SZMSZ 12. § (1) bekezdés szerint a képviselőtestület tanácskozásának céljára kijelölt helyiségben az ülés tartama alatt [...] az akkreditált médiaszolgáltatók képviselői tartózkodhatnak. Az akkreditáció feltételeit az önkormányzat képviselő-testülete külön nem szabályozza, a polgármesteri hivaltól kapott tájékoztató szerint a jogalkalmazás során az akkreditációt a kifejezés jelentése szerinti értelemben használják, azaz a médiaszolgáltatók

képviselői képviseleti joguk hitelt érdemlő igazolását követően részt vehetnek a képviselő-testület ülésén.

Az Ötv. 38. § (1) bekezdés szerint a képviselő-testület egységes hivatalt hoz létre – polgármesteri hivatal elnevezéssel – az önkormányzat működésével, valamint az államigazgatási ügyek döntésre való előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos feladatok ellátására. Az SZMSZ 29. § (4) bekezdés b) pontja az ülések előkészítésével kapcsolatos feladatokat a polgármesteri hivatal feladatkörébe utalja, ebből következően az akkreditációval kapcsolatos eljárás lefolytatása is ebbe a körbe tartozik. A polgármesteri hivatalban a médiaszolgáltatók képviselői az ülés előtt igazolják jogosultságukat.

Az önkormányzat épületében a kép- és a hangfelvétel készítése a Ptk.-ban szabályozott személyiségi jogok hatálya alá tartozik, amelyet a kormányhivatal törvényességi felügyeleti jogkörében nem vizsgál.

Az információs jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: Inf.tv.) hatálya alá tartozhat a kép- és hangfelvétel is, mint adat, amennyiben az információként kezelhető. Az Inf.tv. 3. § 5. pontja alapján közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől így különösen a hatáskörre, illetékességre szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésre, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

A Ktf. tv. 179. § alapján közérdekből nyilvános adatnak minősül a kormánytisztviselő neve, a kormánytisztviselő állampolgársága, a kormánytisztviselőt alkalmazó államigazgatási szerv neve, a kormányzati szolgálati jogviszony kezdete, a kormánytisztviselő jelenlegi besorolása, besorolásának időpontja, a kormánytisztviselő munkakörének megnevezése és a betöltés időtartama, a kormánytisztviselő vezetői kinevezésének és megszűnésének időpontja, a címadományozás adatai, a kormánytisztviselő illetménye. A felsorolásból megállapítható, hogy a köztisztviselőről készült kép, illetve köztisztviselővel készített hangfelvétel nem tartozik a közérdekű adatok nyilvánossága hatálya alá. Kizárólag az érintett hozzájárulásával lehet a kép- és hangfelvételt nyilvánosságra hozni.

Az önkormányzati épületben kép- és hangfelvétel készítése a hivatal vezetője, a jegyző hozzájárulásával történhet. Kivétel ez alól a képviselő-testület üléseiről készült kép és hangfelvétel, mert az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdés alapján mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

A képviselő-testületi ülések nyilvánosságának biztosítása tekintetében megállapítható, hogy M. város képviselő-testületi üléseit a helyi televízió közvetíti, az előterjesztések és a jegyzőkönyvek a város honlapján láthatók. A nyilvános képviselő-testületi ülésen történt események, a működés folyamata, a döntéshozatali eljárás, a döntések tartalma az érdeklődők számára megismerhetők. Az elmúlt hat évben a panaszos által benyújtott beadványok sokasága ellenére megállapítható, hogy a hivatalhoz lakossági bejelentések az m.-i képviselő-

testületi ülések nyilvánosságával összefüggésben nem érkeztek. Ellenérvként nem állítható, hogy az önkormányzat működése kizárólag a panaszost érdekelné. A nyilvánosság biztosítása nem csupán számára kiemelt jogintézmény az önkormányzati munka átláthatósága szempontjából, azt azonban a bejelentőnek el kellene fogadnia, hogy az önkormányzat működése meghatározott rendben képes a feladatellátás eredményességét és hatékonyságát biztosítani.

A nyilvánosság biztosítása nem azonos az ülések ideje alatt a képviselő-testület üléstermében való jelenlét lehetőségével. Nem tekinthető jogsértőnek az, hogy az ülés nyomán követésére a polgármesteri hivatal előcsarnokában kialakított televíziós készüléken biztosítanak lehetőséget.

Az m.-i SZMSZ biztosítja a médiaszolgáltatók számára a képviselő-testület üléstermében való jelenlétet az ülése alatt, a rendelet a felvételkészítést, az ülés közvetítését nem korlátozza. Emellett a további érdeklődők számára az önkormányzat zárláncú televízió-csatornán keresztül egyenes, vágatlan – a Polgármesteri Hivatal egy, erre a célra kialakított helyiségébe történő – sugárzásával biztosítja a nyilvánosságot. A megoldás a helyi választópolgárok és egyéb személyek között nem tartalmaz megkülönböztetést. Mindezek alapján a jelenlegi jogszabályi rendelkezések szerint az SZMSZ előírásainak maradéktalan megvalósulása esetén a nyilvánosság biztosítása nem vitatható.

Az Alkotmánybíróság 57/2000. (XII. 19.) AB döntése, – amelynek alapjául szolgáló ügyben a képviselő-testület ülésén készült hangfelvétel, a szavazógéppel történő szavazás esetén a szavazásról készült számítógépes lista nem képviselők által történő megismerhetőségét az önkormányzat rendelete korlátozta, – iránymutató lehet. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a képviselő-testületi ülésen részt vevő személyek jogosultak arra, hogy felvételt készítsenek, illetve az elkészített felvételeket, valamint a szavazógéppel történő szavazás eredményét megismerjék. A szavazógéppel összefüggésben, de valamennyi technikai eszközre kiterjeszhetően az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatában kifejtette, hogy a modern tömegmédia korszakában a képviselő-testület tagjai tevékenysége feletti demokratikus kontroll a technikai lehetőségekkel hatékonyabban valósítható meg. Az önkormányzati képviselők ilyen minőségükben végzett tevékenységükért ugyanis felelősséggel tartoznak választóik felé.

A politikai felelősség alapfeltétele, hogy az érdeklődők tisztában lehessenek azzal, hogy képviselőik a közösséget érintő ügyekben milyen álláspontot foglaltak el, vagyis hogy valóban választóik érdekeit, a helyi közakaratot képviselték-e.

A Testület megkeresése arra vonatkozóan kért választ, hogy az ügyfélfogadási időn túl a személy- és vagyonörök milyen szabályok szerint engedik be a lakosságot az épületbe, bejárásuk mennyiben korlátozott.

Konkrét információval erről a kormányhivatal nem rendelkezik, azonban szakmai álláspontja szerint az ügyfélfogadáson kívül a polgármesteri hivatalba történő „bejárás” a lakosok tekintetében korlátozható. A munkaidő és a munkarend tekintetében a Ktf. tv. szabályai szerint a munkáltatói jogkört gyakorló vezető, a jegyző, illetve a képviselő-testület jogosult szabályokat meghatározni.

V.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát.

1) A Testület először az első bejelentés kapcsán vizsgálta a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki: a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A konkrét esetben a panaszos első alkalommal a rendőrségen arról tett bejelentést, hogy az önkormányzat épületében a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők emberei nem engedik be az ülésterembe, amely magatartásukkal személyi szabadságában korlátozzák. Ennek elhárítása érdekében kért rendőri segítséget.

A Testület megítélése szerint a panaszos által tett bejelentés felvetette annak a gyanúját, hogy a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők a panaszos sérelmére jogellenes cselekményt valósítanak meg, mozgásában kellő felhatalmazás nélkül akadályozzák. Ez az esemény pedig nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz intézkedési kötelezettséget keletkeztet.

A Testület megállapítása szerint a panaszos által a rendőrségen első alkalommal tett bejelentés jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját vetette fel, így az adott helyzetben intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy ezt a kötelezettségét a rendőrség megfelelően teljesítette-e.

Azzal összefüggésben, hogy a városházán az első bejelentés kapcsán megjelent rendőrök intézkedési kötelezettségük teljesítésekor megfelelő gondossággal jártak-e el, a Testület az alábbiakat rögzíti.

A rendőri jelentés szerint az intézkedő r. százados először a bejelentőt, majd a biztonsági őroket és a közterület-felügyelőket nyilatkoztatta a bejelentés okáról, illetve a történekről. A helyszíni meghallgatások alapján megismert történeti tényállás fényében a rendőrök számára nem nyert megerősítést a panaszos azon állítása, hogy sérelmére az örök jogellenes cselekmény követtek el, ezért a r. százados nem kezdeményezett intézkedést, ezt közölte is a jelenlévőkkel. Tájékoztatta továbbá a panaszost, hogy a képviselő-testületi ülésre történő bebocsátás kérdésében a rendőrségnek nincs joga döntést hozni, az az önkormányzat jogkörébe tartozik, így azzal összefüggő panaszával a [...] Megyei Kormányhivatalhoz fordulhat. Ezenkívül szóban tájékoztatta a panaszost a panaszjog gyakorlásának módjairól (Testület, ügyészség, kapitányságvezető). A panaszos e vonatkozásban úgy nyilatkozott, hogy elégséges a tájékoztatás. Ezután a r. százados megkérdezte, hogy segíthet-e még valamiben, majd elhagyta a helyszínt.

A csatolt videofelvétel szintén azt rögzíti, hogy a r. százados a bejelentéssel összefüggésben először a panaszost, majd az egyik közterület-felügyelőt, azt követően pedig a biztonsági személyzet tagjait hallgatta meg. A panaszos előadta, hogy sérelmére bűncselekményt valósítottak meg: egyrészt hivatali visszaélést követnek el a biztonsági örök, másrészt személyi szabadságában korlátozzák. A biztonsági személyzet úgy nyilatkozott, hogy nincs aznap ügyfélfogadás, ezért nem engedik fel a hivatali helyiségekhez az emeletre a panaszost, az ülésterembe pedig azért nem mehet, mert nincs rajta az akkreditált sajtósok listáján. A közterület-felügyelők arra hivatkoztak, hogy az SZMSZ alapján utasította őket a jegyző, hogy csak az SZMSZ szerint részvételre jogosult személyeket engedhetik fel az ülésteremhez az ülés ideje alatt.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlata, miszerint azon intézkedések esetén, amelyek jogalapját az Rtv. valamely, az intézkedéssel érintett személy által elkövetett jogellenes cselekményben jelöli meg, vizsgálnia kell, hogy e jogellenes cselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja a konkrét esetben fennáll-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését olyankor, amikor a rendőrség jogalként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. A bűncselekménynek az Rtv. szerinti intézkedést megalapozó gyanúja nyilvánvalóan alacsonyabb fokú, mint a büntetőeljárás konkrét gyanúsítással szembeni megindításához szükséges „megalapozott gyanú”, ezért az ilyen esetekben a Testület azt vizsgálja, hogy az adott eset körülményei fényében felmerülhet-e a rendőrökben valamely bűncselekmény elkövetésének olyan, „egyszerű” gyanúja, amely megalapozta részükéről az Rtv.-beli intézkedés foganatosítását.

Hasonló a Testület kiindulópontja akkor is, ha a panasz – mint jelen esetben is – arra vonatkozik, hogy a rendőrség valamely bűncselekmény gyanúja kapcsán elmulasztotta az elvárható intézkedéseket. Első lépésben ilyenkor is vizsgálandó ugyanis, hogy felmerülhet-e a sérelmezett bűncselekmény egyszerű gyanúja. Amennyiben nem, úgy jogellenes rendőrségi mulasztás nyilvánvalóan nem állapítható meg, az egyszerű gyanú utólagos megállapíthatósága ugyanakkor nem teszi egyértelművé az intézkedés hiányának jogellenességét, ilyenkor ugyanis a mulasztás megítélése attól függ, hogy az adott helyzetben kialakított rendőrségi helyzetértékelés nyilvánvalóan megalapozatlan volt-e. Ha ugyanis az adott ügy körülményei alapján nem nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrségnek az a döntése, hogy nem lát bűncselekményt megvalósulni, akkor alapjogsértés az intézkedést kérő oldalán nem állapítható meg.

A fentiek alapján a rendőrök intézkedésével összefüggésben a Testület vizsgálta, hogy felmerülhetett-e az ügyben jogellenes magatartás gyanúja a panaszossal szemben eljáró biztonsági őrök és közterület-felügyelők részéről, majd azt értékelte, hogy a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján nyilvánvalóan megalapozatlannak kell-e tekinteni azt a rendőrségi helyzetértékelést, amely szerint jogellenes cselekmény gyanúja nem volt megállapítható.

a) E körben a Testület anélkül, hogy az Ötv. részletes elemzésébe bocsátkozna, szükségesnek tartja az alábbiak rögzítését a képviselő-testület működése kapcsán.

Az Ötv. kommentárja a következőket rögzíti: a törvény „a 12-18. §-hoz fűzött indokolás szerint a képviselő-testület működésének, döntéshozatalának alapkérdéseit szabályozza, amelyek a törvényesség, az önkormányzati értékek, a demokratikus működés érvényesítését, a nyilvánosságot, a kisebbségi vélemények figyelembe vételét szolgálják. Minden más működési, eljárási szabályt a képviselő-testület maga határoz meg. Az Ötv. keretjellegeből adódóan tehát kevés a kötelező szabály. Így a testületi ülés összehívásának és vezetésének részletes szabályait – a helyi sajátosságoknak megfelelően – a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletben a képviselő-testület állapítja meg. Az ülés összehívása általában írásos meghívó megküldésével történik, de főleg kisebb településeken, valamint a rendkívüli ülések összehívása esetén telefonon vagy személyesen is történhet. A meghívó tartalmazza az ülés helyét, időpontját a tervezett napirendeket és azok előadóit. A meghívót a polgármester írja alá. Általában az előterjesztéseket is csatolják a meghívóhoz. A Szervezeti és Működési Szabályzatok meghatározzák, hogy hány nappal előbb kell a meghívót és az előterjesztéseket kiküldeni, ezzel biztosítható a képviselők felkészülése a döntéshozatalra. A polgármester a képviselő-testület minden ülésére a képviselőket és a Szervezeti és Működési Szabályzatban meghatározott állandó meghívottakat hívja meg, valamint azokat, akiknek a meghívását törvény kötelezővé teszi számára. Ilyen kötelezettsége ered az Ötv. 12. § (7) bekezdéséből, mely szerint tanácskozási jog illeti meg a helyi kisebbségi szószólot a képviselő-testület ülésén, ebből eredően az ülésekre meg kell hívni. Az állandó meghívottak között szerepelnek általában a helyi állami és gazdálkodó szervezetek, valamint a lakossági önszerveződő közösségek vezetői, akik jelenlétére a testület rendszeresen számít és úgy ítéli meg, hogy szükséges. A testület ülésén állandó jelleggel részt vesz a jegyző, a jelenlétét a törvényben meghatározott feladatainak ellátása kívánja meg és teszi szükségessé.”

A m.-i önkormányzat SZMSZ-ének 12. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „A képviselő-testület ülése nyilvános. A képviselő-testület tanácskozásának céljára kijelölt helyiségben az ülés tartama alatt a képviselő-testület tagjai, a kisebbségi önkormányzatok elnökei (helyettes elnökei) a jegyző, aljegyző, az önkormányzati fenntartású intézmények és gazdasági társaságok vezetői, gazdasági vezetői, megbízottai; a polgármesteri hivatal szervezeti egységeinek vezetői, vagy azok megbízottai, az akkreditált médiaszolgáltatók képviselői, valamint a meghívottak tartózkodhatnak. A nyilvánosság biztosítható a képviselőtestületi üléssel egyidejűleg, a képviselő-testület ülésének zárt láncú televízió-csatornán keresztül egyenes, vágatlan – a Polgármesteri Hivatal egy, erre a célra kialakított helyiségébe történő – sugárzásával.” A 9. § (4) bekezdése értelmében „a képviselő-testületet a polgármester, akadályoztatása esetén az alpolgármester hívja össze; a polgármesteri és az alpolgármesteri tisztségek egyidejű betöltetlensége, illetőleg tartós akadályoztatásuk esetén a képviselő-testületet a legidősebb képviselő hívja össze.”

A fentiekből kitűnik, hogy a képviselő-testületi ülés megtartásának, összehívásának részletes szabályait az önkormányzat rendeletben szabhatja meg az Ötv. keretei között. A m.-i önkormányzat hivatkozott rendelete taxatív felsorolja azon személyeket, akik a tanácsteremben tartózkodhatnak (a sajtó képviselői közül csupán a sajtó előzetesen akkreditált munkatárai), mindenki más zártláncú közvetítés keretében, a külön erre a célra kijelölt helyiségben tekintheti meg az ülést, amennyiben nincs elrendelve zárt ülés. A hatályos SZMSZ és Ötv. szerint a testületi üléseket a polgármester hívja össze, meghívó kiküldésével, így közvetlen a meghívottak körét is ő szabja meg. Mindebből az következik, hogy a „meghívás jogával” az önkormányzati képviselők nem rendelkeznek.

A fentiekre is figyelemmel a Testület első lépésben azt értékelte, hogy a közterület-felügyelők és a biztonsági őrök az adott helyzetben megfelelő felhatalmazás birtokában akadályozták-e meg a panaszost abban, hogy az önkormányzat épületébe bejusson, és magatartásuk okot adhatott-e a rendőröknek arra, hogy bűncselekmény gyanúja miatt velük szemben intézkedést kezdeményezzenek. Ennek kapcsán a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők tevékenységére vonatkozó szabályokat az alábbiak szerint vette figyelembe.

b) A panaszossal szemben fellépő biztonsági őrök a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: SzVMt.) rendelkezései hatálya alá tartoznak.

Az SzVMt. 26. §-ának (1) bekezdés a) és d) pontja alapján a vagyonőr a megbízó közterületnek nem minősülő létesítményének őrzése során jogosult a területre belépő vagy az ott tartózkodó személyt kiléte igazolására, a belépés, illetőleg a tartózkodás céljának közlésére, jogosultságának igazolására felhívni, ennek megtagadása vagy a közölt adatok nyilvánvaló valótlanosága esetén – a megbízó eltérő rendelkezésének hiányában – az érintett belépését, ott-tartózkodását megtiltani, és távozásra felszólítani; továbbá a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felhívni.

Az önkormányzat épületében (vagy a képviselő-testület ülésén) a rend fenntartása nem a rendőrség feladata, arról maguk az önkormányzatok kötelesek gondoskodni. (A súlyos alapjogi korlátozással járó, és ennek alapján végső eszköznek tekinthető rendőri beavatkozásra csupán a közrend, illetve a közbiztonság veszélyeztetése vagy sérelme esetén kerülhet sor a körülmények gondos mérlegelését követően.)

Jelen ügyben a biztonsági őrök – az SzVMt. alapján – a rend fenntartásáért voltak felelősek. A kérdéses napon ügyfélfogadás nem volt az épületben, illetve az önkormányzat tájékoztatása szerint – ügyfélfogadási napokon és azon kívül is – az épület emeleti része külön engedéllyel, előre bejelentett módon látogatható. Az őrök az SZMSZ előírásainak akartak érvényt szerezni akkor, amikor a panaszost nem engedték fel az ülésteremhez, minthogy egyébként az SZMSZ idézett rendelkezése a testületi ülésen részvételt speciális alanyi kör számára teszi lehetővé, amelybe a panaszos nyilvánvalóan nem tartozott bele. Ahogyan az a tevékenységük sem volt jogellenes, hogy a panaszost nem engedték be hivatali időn kívül a polgármesteri hivatal hivatali helyiségeibe. Mindemellett a rendelkezésre álló iratokból, felvételtől az is kitűnik, hogy a panaszos a hivatal alsó szintjén, előterében való szabad mozgásban nem volt korlátozva, ott az erre kijelölt helyiségben megtekinthette volna a testületi ülést.

A Testület megítélése szerint a biztonsági őrök magatartása a konkrét helyzetben nem volt jogellenes, a panaszost a rájuk bízott feladat teljesítése érdekében, törvényesen akadályozták meg az épületbe való bejutásba. Az őrök által tanúsított – és a panaszos által sérelmezett – magatartás tehát nem volt alkalmas arra, hogy bármiféle jogellenes cselekmény gyanúját felvesse, így a rendőrök oldalán bizonyosan nem generált intézkedési kötelezettséget.

c) A közterület-felügyelők eljárási jogosultságait a vonatkozó joganyag az alábbiak szerint rendezi.

A Ktf. tv. 1. § (5) bekezdése szerint a feladatkörében eljáró közterület-felügyelő hivatalos személy. A 3. § értelmében a felügyelő feladatait az önkormányzat illetékességi területén lévő közterületen, az önkormányzat intézményeinek, gazdasági szervezeteinek területén, valamint az önkormányzat tömegközlekedési feladatának ellátása során üzemeltetett tömegközlekedési eszköz szerződésszerű használatának ellenőrzése során látja el. A 8. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felügyelő köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a feladatkörébe tartozó jogszabálysértő tény, tevékenységet, mulasztást észlel vagy olyan tény, tevékenységet, mulasztást hoznak tudomására, amely a feladatkörébe tartozó ügyben beavatkozást tesz szükségessé.

A 22. § (1) bekezdése szerint „a felügyelő a vagyonvédelmi feladatainak ellátása során – a képviselő-testület rendelkezésére – az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő vagyont (épületet, építményt, tömegközlekedési eszközt, járművet vagy más dolgot) véd, őriz, illetve közbiztonsági szempontból ellenőriz.” A felügyelő ezen feladatainak ellátása során az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő területet, épületet vagy építményt lezárhatja, az oda illetéktelenül belépni kívánó személyt igazoltathatja, belépését megakadályozhatja, valamint az illetéktelenül ott tartózkodókat igazoltathatja és eltávolíthatja.

Jelen esetben a rendelkezésre álló iratokból és felvételből kitűnik, hogy a közterület-felügyelők a panaszost nem engedték be az ülésterembe, illetve, ügyfélfogadási időn kívül nem engedték be az épület felső emeletén elhelyezkedő hivatali helyiségekbe, hivatali időn kívül ugyanis a helyi gyakorlat szerint csak a hivatal dolgozói tartózkodhatnak.

A rendőrségi hivatkozások szerint a közterület-felügyelők e tevékenységre, azaz a panaszos belépésének megakadályozására, a Ktf. tv. 22. §-a alapján jogosultak voltak. A hivatkozott joganyag azonban csupán akkor teszi a közterület-felügyelők kötelezettségévé a vagyonvédelmi feladatok ellátása körében- az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő vagyon védelmét, őrizését, illetve ellenőrzését, és e körben csak akkor ruházza fel a 22. § (2) bekezdésében meghatározott jogosítványokkal, ha erről az önkormányzat képviselő-testülete rendeleti formában jogszabályt alkotott.

Jelen esetben sem a jegyző, sem a kormányhivatal, sem a rendőrség által hivatkozott jogszabályok – így az SZMSZ vagy a közterület-használatról szóló 19/1995. (VI. 19.) önkormányzati rendelet – nem tartalmaznak olyan konkrét jogszabályi rendelkezést, amely a helyi közterület-felügyelők kötelezettségévé tenné a Ktf. tv. 22. §-ban meghatározott vagyonvédelmi feladatokat, illetve amely e körben rögzítené, hogy a közterület-felügyelők feladata annak biztosítása, hogy a képviselő-testületi ülésen csak az SZMSZ-ben meghatározott személyi kör vegyen részt.

Tekintettel arra, hogy nincs olyan helyi jogszabályi rendelkezés, amely a közterület-felügyelők hatáskörébe utalná az önkormányzati vagyon ilyetén védelmével kapcsolatos

feladatok ellátását, a Testület a konkrét esetben arra a következtetésre jutott, hogy a közterület-felügyelők jogszabályi felhatalmazás nélkül intézkedtek akkor, amikor a panaszosnak a képviselő-testület ülésére való bejutása megakadályozásában részt vettek.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a közterület-felügyelők magatartása – felhatalmazás hiányában – alkalmas volt arra, hogy jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját alapozza meg. Ezért a Testület megvizsgálta, hogy mely konkrét cselekmények vonatkozásában állhatott fenn az a minimális szintű gyanú, amely a rendőrök oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

d) A panaszos beadványában a hivatali visszaélés és a személyi szabadság megsértése bűncselekményekről tett említést, amelyekkel összefüggésben a gyanú fennállását a Testület is indokoltnak tartotta megvizsgálni.

(i) A Btk. 225. §-a szerint a hivatali visszaélés büntetést követi el az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére kell irányulnia, amiből az is következik, hogy az elkövető tudatának át kell fognia, hogy a hátrány, amelyet okoz, jogtalan.

A panaszos által becsatolt felvételen látható, hogy a közterület-felügyelők eljárásuk alapjaként jegyzői utasításra, illetve a jegyzői munkaköri leírásra hivatkoznak, ami kétségesé teszi, hogy tudatuk átfogta az általuk okozott hátrány jogellenességének lehetőségét. Anélkül, hogy a Testület állást kívánna foglalni a történetek büntetőjogi értékelése tárgyában, annyi leszögezhető, hogy a bűncselekmény megvalósulásának vagy meg nem valósulásának megítélése igen összetett feladat, számos jogszabály összeolvasását, számos körülmény feltárását és alapos értékelését teszi szükségessé.

E körülmények, a helyzet ténybeli és jogi komplexitása miatt a Testület úgy ítélte meg, hogy bár a közterület-felügyelők magatartásának jogellenessége felmerülhetett, nem volt nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrök azon következtetése, hogy bűncselekmény gyanúja nem állt fent, így e döntésük alapjogsérelmet nem valósított meg.

(ii) A panaszos által a bejelentésben megjelölt másik bűncselekményi tényállás a személyi szabadság megsértése volt. A panaszos állítása szerint azzal, hogy őt a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők nem engedték fel a városháza emeleti részére, megvalósították a Btk. 175. §-a szerinti személyi szabadság megsértése bűncselekményét.

A Btk. 175. §-a szerint a személyi szabadság megsértésének büntetést követi el az, aki mást a személyi szabadságától megfoszt.

A bűncselekmény megvalósulása szempontjából elsődlegesen a szabad térbeli mozgás, a helyváltoztatás és az adott tartózkodási helyről való elmozdulás joga bír jelentőséggel. A bűncselekmény elkövetési magatartása bármilyen magatartás lehet, amely a passzív alanyt (sértettet) a szabad mozgásában, a helyváltoztatásában vagy a tartózkodási hely megválasztásában akadályozza. Általában tevékenységben megnyilvánuló aktív magatartással

valósítható meg, így például lefogással, lekötözéssel, bezárással. Megvalósítható azonban nem tevéssel (mulasztással) is.

A bírósági gyakorlat szerint a személyi szabadság megsértése megvalósulhat oly módon is, hogy az elkövető a sértettet meggátolja abban, hogy az útját folytathassa, azáltal, hogy pl. a karját megragadja és a sértett kérése ellenére sem engedi tovább menni (vö. BH 1984. 46.).

A panaszos esetében nyilvánvalóan sor került mozgási szabadságának korlátozására, ez azonban a fent kifejtettek értelmében a biztonsági őrök részéről jogszerűen történt, így a közterület-felügyelők szükségszerűen nem gátolhatták meg olyan helyváltoztatásban, amelyhez egyébként joga lett volna.

A személyi szabadság megsértése tekintetében is igaz a fentiek alapján, hogy a jogellenesség gyanújának kétségtelen felmerülése ellenére nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőrök azon álláspontja, miszerint nem történt bűncselekmény elkövetése.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a biztonsági őrökkel és a közterület-felügyelőkkel szemben nem intézkedtek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

Megjegyzi továbbá a Testület – ahogyan azt már korábbi 153/2012 (IV. 25.) állásfoglalásában is kifejtette –, hogy a rendőrség, mint jogalkalmazó szerv nem jogosult a jogszabályi előírások felülmérlegelésére, még akkor sem, ha a törvény, illetve más alacsonyabb rendű jogszabály, vagy más közjogi szervezetszabályozó eszköz közötti anomáliát észlel. A jogszabályellenes önkormányzati rendelet megsemmisítését csupán az önkormányzat törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezheti az Alkotmánybíróságnál az Ötv. 99. § (2) bekezdése alapján. Így a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőröknek nem volt felhatalmazása arra, hogy az SZMSZ rendelkezéseinek esetleges jogellenessége miatt a rendezvénybiztosítókat a panaszos ülésterembe történő beengedésére utasítsák.

2) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a második bejelentés kapcsán fennállt-e a rendőrség intézkedési kötelezettsége és ennek mennyiben tett eleget.

E körben a Testület ismételten hivatkozik a jelen állásfoglalás III. részének 1) pontjában felhívott joganyagra, illetve arra, hogy a Testület az Rtv. 92. §-ában meghatározott hatásköri szabályok miatt nem vizsgálja, hogy az intézkedésben érintett személy cselekménye megvalósította-e a bűncselekmény tényállását, csupán azt értékeli, hogy magatartása megfelelő szintű gyanút biztosított-e a rendőri intézkedéshez.

A konkrét esetben a panaszosi és a rendőri előadás egybeesik a tekintetben, hogy a panaszos második alkalommal arról tett telefonon bejelentést, hogy az önkormányzat épületében ugyanazon négy személy, akik korábban megakadályozták, hogy a testületi ülésre bemenjen, azt sem engedik neki, hogy az ülésről az épületben képfelvételt készítsen. A panaszos megítélése szerint a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők magatartásukkal megvalósították a közérdekű adatokkal visszaélés bűncselekmény gyanúját.

Az intézkedés idején hatályos a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. §-ának 4. pontja szerint közérdekű adat

az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől. Az 5. pont szerint közérdekből nyilvános adat a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.

A Btk. 177/B. § (1) bekezdése alapján a közérdekű adatokkal visszaélés vétségét követi el az, aki a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényi rendelkezések megszegésével

- a) tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget,
- b) közérdekű adatot hozzáférhetetlenné tesz vagy meghamisít,
- c) hamis vagy hamisított közérdekű adatot hozzáférhetővé vagy közzé tesz.

A Testület hivatkozik a panaszos által utalt adatvédelmi biztosi állásfoglalásra, illetve a kormányhivatal vezetőjének azon tájékoztatására, hogy a köztisztviselőről készült kép, illetve köztisztviselővel készített hangfelvétel nem tartozik a közérdekű adatok nyilvánossága hatálya alá. Kizárólag az érintett hozzájárulásával lehet a kép- és hangfelvételt nyilvánosságra hozni. Az önkormányzati épületben kép- és hangfelvétel-készítés a hivatal vezetője, a jegyző hozzájárulásával történhet, azonban kivétel ez alól a képviselő-testület üléseiről készült kép- és hangfelvétel, mert az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdés alapján mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

A Testület megjegyzi, hogy az intézkedés idején hatályos Alkotmány szintén tartalmazott ezen alapjogra vonatkozó rendelkezéseket. A 61. § (1) bekezdése szerint „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze”, illetve az 59. § (1) bekezdése szerint „A Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.”

A Testület álláspontja szerint a panaszos a bejelentést megelőzően nem a hivatal helyiségeiről, illetve az ott tartózkodó köztisztviselőkről kívánt filmfelvételt készíteni, hanem a hivatal lakosság által szabadon látogatható helyiségében kívánt a helyi televíziós társaság által közvetített testületi ülésről képfelvételt rögzíteni, akként, hogy az ott elhelyezett televíziókészülék képernyőjét vette a kamerájával. Gyakorlatilag tehát közérdekű adatokat kívánt megismerni, vagyis Alkotmányban rögzített jogával szeretett volna élni, abban azonban a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők megakadályozták.

Mindezek alapján a panaszos azon bejelentése, hogy őt a zárt láncú televíziós hálózaton közvetített képviselő-testületi ülés képeinek rögzítésében megakadályozták, olyan eseménynek volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, mivel jogellenes cselekmény elkövetésének a lehetőségét vetette fel.

A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy ezt a kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A panaszos – előadása szerint – hiába hívta fel a figyelmét az intézkedő rendőrnek arra, hogy a testületi ülésen elhangzottak közérdekű adatnak minősülnek, így azokat bárki megismerheti, atokról bárki felvételt készíthet, a rendőrök azzal nem értettek egyet.

A r. százados jelentésében arról számol be, hogy az önkormányzati rendelet akkreditációhoz köti a felvételt készítést, amivel a panaszos az intézkedés idején egyértelműen nem rendelkezett. Ezért a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők nem valósítottak meg magatartásukkal jogszabálysértést akkor, amikor a panaszost a felvételt készítésben megakadályozták.

A rendőrségi iratok szerint miután a rendőrök ismételtén kiszálltak a helyszínre, meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy nem engedik kamerázni az épületben. A rendőr tájékozatta, hogy az önkormányzat épületében tilos kép- és hangfelvételt készíteni, amit a bejáratnál tábla is jelez. Miután álláspontja szerint intézkedésre okot adó körülmény nem merült fel, a r. százados elhagyta a helyszínt.

Az SZMSZ VII. sz. mellékletében található „a Polgármesteri Hivatal adatvédelmi szabályzata”, amely rendezi az önkormányzat épületében történő videó- és képfelvétel készítési szabályokat. Az V., „Személyes adatok védelme” című fejezet 1. pontja szerint a hivatali ügyintézés során a polgárok személyes adatainak védelme, valamint a Polgármesteri Hivatalban dolgozó köztisztviselők és egyéb alkalmazottak személyes adatainak védelme érdekében engedély nélkül tilos a Polgármesteri Hivatal épületeiben videó- és fényképfelvételt készíteni. E tilalom alól kivételt képeznek a médiaszolgáltatók által a képviselő-testületi és bizottsági üléséről készített felvételek, valamint az egyedi kérelem alapján adott engedély. Az egyedi engedélyt – írásbeli kérelemre – a jegyző adja meg. A kérelemben meg kell jelölni a felvételt készítés célját, a felvételek tárolási idejét, valamint mellékelni kell az érintettek írásbeli hozzájárulását. A fejezet 5. pontja rögzíti továbbá, hogy aki a Polgármesteri Hivatal épületeiben engedély nélkül videó-és fényképfelvételt készít, valamint aki személyes adatokat az érintett hozzájárulása nélkül kezel szabálysértést követ el és 30 000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A rendelkezésre álló információkból kitűnik, hogy a panaszos nem tartozott az akkreditált médiaszolgáltatók képviselői közé, illetve egyedi engedéllyel sem rendelkezett az intézkedés idején, így nem volt jogosult a fenti szabályozás alapján videofelvétel készítésére.

A Testület álláspontja szerint a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos jog nem jelent korlátlan jogosultságot a megismerés bármilyen módjára. Amennyiben a panaszos a képviselő-testület ülésének az önkormányzat épületében történő megtekintését választja, akkor választása együtt jár azzal, hogy figyelembe kell vennie az általa célzott intézmény működési rendjéből adódó objektív korlátokat – így a konkrét esetben az SZMSZ részvételi jogosultságra, illetve a felvételt készítésre vonatkozó szabályait is. Az SZMSZ szabályszerűen kihirdetett és a bárki által megismerhető joganyag, amely többek között a [...] honlapon is elérhető.

A képviselő-testület üléseit egyrészt a helyi televízió sugározza, másrészt az így készített felvételek a [...] internetes portálon is megtekinthetők, azokhoz utóbb a panaszos is szabadon hozzáférhetett.

A Testület álláspontja alapján tehát a panaszos nem volt jogosult videofelvétel készítésére az önkormányzat épületében, ugyanakkor abban nem gátolta semmi, hogy a sugárzott adást akár otthon tévékészülékéről rögzítse, avagy azt az internetről saját felhasználásra letöltse.

E körben utal továbbá a Testület a fentebb már hivatkozott SzVMt. 26. §-ának (1) bekezdésére, illetve arra, hogy a fentiekben már kifejtettek szerint az önkormányzat épületében a rend fenntartása nem a rendőrség feladata, arról maguk az önkormányzatok kötelesek gondoskodni. Jelen ügyben a biztonsági őrök felelősek voltak – az SzVMt. alapján – a rend fenntartásáért.

A Ktf. tv. 1. §-ában foglalt rendelkezések szerint pedig a közterületi rend és tisztaság védelméről, a tömegközlekedési eszközök használati rendjének fenntartásáról, az önkormányzati vagyon védelméről a települési önkormányzat közterület-felügyelet, illetőleg közterület-felügyelő útján gondoskodhat. A felügyelet feladata – egyebek mellett – közreműködés a társadalmi bűnmegelőzési feladatok megvalósításában, a közbiztonság és a közrend védelmében. A jogszabályhely (5) bekezdése értelmében továbbá: a felügyelő a törvényben meghatározott feladatkörében eljárva jogosult és köteles a közterületen ellenőrizni a jogszabályban előírt kötelezettségek megtartását, jogszabálysértés esetén eljárást kezdeményezni vagy az e törvényben meghatározott intézkedést megtenni.

Mindezen rendelkezések az eljáró közterület-felügyelőknek is megfelelő felhatalmazást teremtettek ahhoz, hogy az önkormányzat SZMSZ-ében jogellenesnek nyilvánított magatartás, vagyis az engedély nélküli videó-és fényképfelvételt készítése szabálysértés elkövetőjével, jelen esetben a panaszossal szemben fellépjenek, és őt a szabálysértő magatartás tanúsításában megakadályozzák. A törvény 8. §-a azt is rögzíti, hogy a felügyelő köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a feladatkörébe tartozó jogszabálysértő tény, tevékenységet, mulasztást észlel vagy olyan tény, tevékenységet, mulasztást hoznak tudomására, amely a feladatkörébe tartozó ügyben beavatkozást tesz szükségessé.

A Testület megítélése szerint sem a biztonsági őrök, sem a közterület-felügyelők magatartása nem volt tehát jogellenes, amikor a panaszost a felvétellekészítésben megakadályozták. Az intézkedő rendőrök pedig jogszerűen jártak el akkor, amikor a panaszos telefonos bejelentése nyomán a helyszínen megjelentek, ott a felek meghallgatása alapján informálódtak a bejelentés valóságtartalmáról, és a tudomásukra jutott információk mérlegelésével úgy döntöttek, hogy – miután bűncselekmény gyanúja nem merült fel – további helyszíni intézkedésre nincs szükség.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök a panaszos bejelentése miatt keletkezett intézkedési kötelezettségüknek megfelelően eleget tettek, ezért ebben a tekintetben sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

Nyilvánvalóan a felvétellekészítésre vonatkozó rendelkezésekre is irányadó, hogy amennyiben a panaszos azokat alaptörvény-ellenesnek tartja, úgy lehetősége van az önkormányzat törvényességi ellenőrzéséért felelős szervnél a megfelelő eljárást kezdeményezni, vagy – amennyiben vele szemben szabálysértési eljárást folytatnak le – a megfelelő jogorvoslatok kimerítése után alkotmányjogi panasz keretében az Alkotmánybírósághoz fordulni. A

panaszolt események idején irányadó jogi normák alapján azonban a rendőrség eljárása a fentiek szerint nem volt kifogásolható.

VI.

A Testület megállapítása szerint a panaszos által a rendőrségen első alkalommal tett bejelentés jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját vetette fel, így az adott helyzetben intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület álláspontja szerint annak teljesítése során nem valósítottak meg jogellenes mulasztást akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a biztonsági őrökkel és a közterület-felügyelőkkel szemben nem intézkedtek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

Úgy ítélte meg továbbá a Testület, hogy a panaszos azon bejelentése, hogy őt a zárt láncú televíziós hálózaton közvetített képviselő-testületi ülés képeinek rögzítésében megakadályozzák, szintén olyan eseménynek volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, mivel jogellenes cselekmény elkövetésének a lehetőségét vetette fel. A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök a panaszos bejelentése miatt keletkezett intézkedési kötelezettségüknek az adott helyzetben megfelelően eleget tettek, ezért ebben a tekintetben sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

Mindezek miatt – alapjogsértés hiányában – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. június 19.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag